

Sygnatura akt III RC 105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego A. S. (1) reprezentowanego przez B. O.

przeciwko A. S. (2)

o alimenty

- I. zasądza od pozwanego **A. S. (2)** na rzecz małoletniego **A. S. (1)**, **ur. (...)** alimenty w kwocie 700,00 zł (siedemset złotych) miesięcznie, począwszy od 07.07.2016r. płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, do rąk matki dziecka **B. O.** z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,
- II. w pozostałej części oddala powództwo,
- III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,
- IV. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych ustalając, że poniesie je Skarb Państwa,
- V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. III RC 105/16

UZASADNIENIE

B. O., działająca w imieniu małoletniego A. S. (1) domagała się zasądzenia od pozwanego A. S. (2) alimentów w kwocie 1.500 zł miesięcznie. Żądanie pozwu uzasadniła tym, że dla zaspokojenia potrzeb dziecka potrzebna jest kwota 2.000 zł miesięcznie, którą pozwany powinien pokrywać w 70 % tego powodu, że posiada stałe zatrudnienie w Wielkiej Brytanii przynoszące dochód w przeliczeniu około 10.000 zł miesięcznie. Ona natomiast w pozostałej części z uwagi na niskie dochody oraz okoliczność, że czyni osobiste starania o wychowanie dziecka i opiekuje się nim.

W odpowiedzi na pozew (k. 68 - 71), pozwany uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie go w pozostałej części. Zarzucił, że B. O. przeszacowała potrzeby dziecka, a żądana kwota przekracza jego możliwości zarobkowe. Podniósł, że w Wielkiej Brytanii nie posiada stałej pracy, a dorywcza przynosi mu wynagrodzenie około 1.200 funtów i zamierza powrócić do kraju.

Sąd ustalił:

Powód A. S. (3) jest synem B. O. i pozwanego A. S. (2). Ma prawie 8 lat.

dowód: odpis aktu urodzenia – k. 4

B. O. i A. S. (2) pozostawali przez 11 lat w nieformalnym związku, z którego pochodzi powód. Obecnie, od jakiegoś czasu żyją w rozłączeniu, każde związało się z innym partnerem. Powód pozostaje z matką, która sprawuje nad nim bezpośrednią pieczę. Pozwany nie bierze udziału w jego wychowaniu i nie utrzymuje z nim kontaktu (**okoliczności niesporne**).

Małoletni A. S. (1) jest ogólnie zdrowym dzieckiem. Uczy się w 2 klasie szkoły podstawowej w miejscu zamieszkania. Ma w zasadzie potrzeby typowe dla swojego wieku. Przed laty doznał urazu głowy, w związku z czym co kilka miesięcy jest konsultowany chirurgicznie pod kątem ewentualnych następstw, które nie zostały do tej pory stwierdzone. Wiąże się to z kosztami wizyty lekarskiej – 80 zł. Korzysta z obiadów w stołówce szkolnej za kwotę 100 zł miesięcznie.

dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 102,

z zaświadczenie szkoły – k. 103,

zeznania B. O. – k. 109 (00:04:19 – 00:11:39 i k. 110

(00:59:49 – 01:11:13).

B. O. zamieszkuje z powodem w wynajmowanym mieszkaniu, za które płaci 1.400 zł miesięcznie czynszu, obejmującego wszelkie opłaty eksploatacyjne. Zatrudniona jest na podstawie umowy na czas określony na stanowisku sprzedawcy w sklepie (...) w K. za wynagrodzeniem 1.448,11 zł brutto (1.233,34 netto). Korzysta z finansowego wsparcia swojej matki, pracującej za granicą oraz nowego partnera, z którym na razie nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego. Obecnie jest w ciąży i korzysta ze zwolnienia lekarskiego od pracy. Nie posiada majątku.

dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu wynagrodzeniu – k. 74 i 108,

umowa najmu lokalu – k. 104,

zeznania świadków: I. O. – kk. 110 (00:41:58 – 00:50:39),

A. O. – k. 110 (00:32:10 – 00:36:58),

zeznania B. O. – k. 109 (00:04:19 – 00:11:39 i k. 110

(00:59:49 – 01:11:13).

Pozwany A. S. (2) ma 28 lat. Jest zaradnym mężczyzną, nie mającym przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy. W przeszłości podejmował zatrudnienie przy pracach wykończeniowych w budownictwie. Pracował też w stolarni prowadzonej przez ojca. W ostatnich latach wyjeżdżał do pracy w Wielkiej Brytanii, gdzie nie posiadał oficjalnie stałego zatrudnienia i podejmował prace dorywcze w budownictwie przy wykańczaniu mieszkań. Zarabiał około 300 funtów tygodniowo ale zdarzało się, że więcej. Do czasu wystąpienia z powództwem przesyłał B. O. na utrzymanie kwoty po 1.000 zł miesięcznie. Obecnie powrócił do kraju. Od 20. 01. 2017 r. posiada status bezrobotnego, bez prawa do zasiłku. Zamierza złożyć w kraju firmę budowlaną. Nie wyklucza też wyjazdu do pracy ponownie za granicę. Jest kawalerem Nie ma na utrzymaniu innych dzieci. Pozostaje w nieformalnym, związku z 20 letnią kobietą.

dowód: zaświadczenie PUP w K. – k. 95,

zeznania świadków M. H. – kk. 109 – 110 (00:26:24 –

00:32:10, A. O. – k. 110 (99:32:10 – 00:41:58), K.

B. – k. 110 (00:50:39 – 00:57:42),

zeznania pozwanego – k. 109 (00:11:39 – 00:20:03) i k. 111 (01:11:13

– 00:19:41).

Sąd zważył:

B. O. i A. S. (2) mają obowiązek alimentacyjny wobec powoda A. S. (1) do czasu aż będzie on w stanie utrzymać się samodzielnie. Obowiązek ten wynika z art. 133 § 1 k.r.o. Zakres obowiązku alimentacyjnego rodziców zależy – zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego - powoda oraz od majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanych – B. O. i pozwanego A. S. (2). Co ważne, dziecko powinno mieć zapewnioną egzystencję na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej rodziców, możliwej do uzyskania staraniami każdego z nich.

Z uwagi na wiek powoda (7 lat) jego potrzeby, choć już znaczne są jeszcze relatywnie niewielkie w porównaniu z tymi, jakie będzie miał w miarę dorastania i kontynuowania nauki na wyższych poziomach. Ich określenie przez B. O. na kwotę 2.000 zł jest nieuprawnione w kontekście dochodów, jakie uzyskuje za pracę sama (około 1.500 zł brutto zł), czy też jakie jest w stanie uzyskać swoim staraniem pozwany.

Kierując się doświadczeniem życiowym Sąd przyjął, że dla utrzymania powoda powinny wystarczyć kwoty do 1.000 zł miesięcznie. Jego potrzeby są wszak, w zasadzie typowe dla wieku, co wynika z przeprowadzonych dowodów i twierdzeń B. O..

Pozwany posiada znaczne możliwości zarobkowe. Jest bowiem młodym (28 lat), zdolnym do pracy i zaradnym mężczyzną. Posiada liczne umiejętności i potrafi znaleźć sobie pracę zarówno w kraju jak i za granicą, nie jest obciążony obowiązkami rodzinnymi, co wynika zarówno z jego twierdzeń jak i ustaleń dotyczących sposobu zarobkowania i wysokości dochodu z niedalekiej przeszłości. Wykorzystywaniu jego możliwości zarobkowych sprzyja dobra sytuacja na rynku pracy. Nie oznacza to, że powinien określony procent swojego wynagrodzenia przeznaczać automatycznie na zaspokojenie potrzeb syna. Jego wydatek na ten cel powinien być ściśle skorelowany z usprawiedliwionymi potrzebami dziecka.

Zasądzona kwota 700 zł miesięcznie powinna zaspokajać, w świetle powyższych rozważań, potrzeby małoletniego w około 70 procentach. W pozostałej części powinna je finansować B. O. swoim staraniem obok osobistych starań o utrzymanie i wychowanie syna. Niewątpliwie powinna rozważyć podjęcie pracy w szerszym zakresie, niż dotychczas (zarabia znacznie poniżej najniższego wynagrodzenia obowiązującego w kraju), co jest możliwe w obecnych realiach rynku pracy i pozwoli osiągać wyższe wynagrodzenie, tym samym uniezależnić się w większym zakresie od finansowego wsparcia matki i partnera. Jeżeli matka powoda będzie chciała uzyskać dla syna wyższą stopę życiową, niż stopa życiowa rodziców, to nie ma przeszkód aby wykorzystwała na ten cel otrzymywane świadczenie rodzinne.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd oddalił powództwo w pozostałej części.

Z uwagi na to, że Sąd uwzględnił powództwo mniej niż w połowie, a przed jego wniesieniem pozwany płacił alimenty w kwocie nie mniejszej niż zasądzona Sąd zniósł koszty procesu pomiędzy stronami na podstawie art. 100 k.p.c. Z tych też powodów nie obciążył go obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa, od uiszczenia których strona powodowa była ustawowo zwolniona.